

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. J. Marnišič) v Gorici.

Delavska slavnost.

„Delavsko izobraževalno in podporno društvo“ v Kostanjevici na Krasi je priredilo v torek krasno slavnost, katere se je udeležilo delavstvo iz vseh krajev spodnjega Krasa. Iz Ljubljane so prišli zastopniki „Krščansko-socialne zveze“: P. n. gg. dr. Evgen Lampe, Miha Moškerc in Ivan Jakopič z društveno zastavo; iz Gorice je prišel odbor „Slov. katol. del. društva“ z zastavo; iz Mirna je prišel odbor „katoliškega delavskega društva“ tudi z zastavo in pevski zbor „Orel“ pod vodstvom vrliga pevovodje g. Antona Vuka.

Ob 10. uri je pričelo zborovanje na dvorišču g. Urdiha št. 84. Za predsednika je bil izbrani preč. g. dr. Lampe, za podpredsednika preč. g. dr. Pavlica, za tajnika in zapisničarja g. dr. Oblak in g. Jožef Cotič, predsednik „Kat. del. društva“ v Mirnu. Dr. Lampe je govoril o slovenski delavski organizaciji, v kateri je velika moč. Rekel je, da moramo p. dreti goriški, koroški, štajerski in tržaški zid in da moramo vsi složno delovati za blagor slovenskega naroda, za gospodarsko moč njegovo in njegovo osvoboditev. Za njim je govoril g. Miha Moškerc. Pojasnil je vladni zakonski načrt glede delavskega zavarovanja in predlagal, da se shod izreče za resolucije, ki so bile sprejete na shodu pri Devici M. v Polju pri Ljubljani. Predlog je bil soglasno sprejet. Za njim govori dr. Andrej Pavlica. Pravi, da se tudi na Goriškem mnogo dela. O tem pričajo razni zavodi, ki so se v zadnjem času zasnovali. Strokovna organizacija na Goriškem pa je še-le v povojih. Toži, da je na Goriškem sedaj premalo moč, ki bi vtegnili delovati za našo organizacijo, ker je smrt pobrala v duhovniških vrstah mnogo nenadomestnih moč. Pove, da bo zboroval dne 28. t. m. v Gorici v prostorih „Goriške zveze“ primorski pomožni odbor „Krščansko-socialne zveze“. Priporoča lista „Gorico“ in „Primorski list“, ki sta glasili katoliško-narodne stranke na Goriškem.

LISTEK.

Angel varuh.

Pripovedka.

Ruski spisal V. M. Mihejev. Poslovenil Cvetko Moščan.

III.

Da-li je Jedot dolgo tako ležal, sam ni vedel. Zdela se mu je, da včasih umira, in sam ni skoraj niti zapazil, da je v trenutkih mrtvaškega otrpnenja mislil, spomine obujal, bledel in šepetal odlomke molitev.

Teško je povedati, kaj je mislil, ali to so bile neizrazljive misli preprostega človeka o življenju in smrti, katere so prehajale naposled v neko topo, gotovo obupno ponavljanje besedij: „No, da, tako umreti, da, tako; samo, da me ne bi mučili, — Truden sem.“

Spomini so se v njem vzbujali živahnje in ostreje nego misli. — Selo, družina, kmetski tovariši, vse to je stalo pred njim včasih kot živo; v prsih pa ga je krčevito vilo, hropenje je prodiralo na dan, toda telesni slabosti — glad in žeja — sta se globoko vcepili z neizprosnimi zobmi v njegovo stisnjeno grlo,

O strokovni organizaciji delavcev je predaval prav dobro g. Jožef Cotič, predsednik „Kat. del. društva“ v Mirnu. Rekel je, da imajo strokovna društva dva namena: 1. izboljšanje delavskih razmer in 2. izobraževati in izpopolnovati društvenike v njihovi stroki. Sprejela se je resolucija, da naj se začne na Goriškem s krepko strokovno organizacijo.

Iz poročila g. Štefana Trampuša o „Delavskem izobraževalnem in podpornem društvu“ v Kostanjevici smo posneli, da se društvo prav dobro razvija, ker so vstopili vanje skoraj vsi delavci in je pomagalo društvu že v prvem letu svojega obstanka prav mnogim bolnim delavcem.

Nastopil je tudi predsednik „Slov. kat. del. društva v Gorici“ g. Pet. Krebelj, ki je priporočal delavcem, naj se vsestranski izobražujejo, zlasti v pisanju, računanju in v svoji stroki.

S tem je končalo zborovanje. Popoldne je bilo ob 2½ uri blagoslovljenje in razvitje nove zastave „Delav. in podp. društva“ v Kostanjevici. Govoril je preč. g. dr. Lampe: „Duh je, ki vse oživlja, duh pa je ljubezen. Bodi med nami gorška ljubezen, ki združuj vse društvenike v mogočno organizacijo. Znamenje te ljubezni pa bodi zastava, ki se danes blagoslovi“. Po govoru je preč. g. dr. Andrej Pavlica blagoslovil zastavo in izrekel nad njo voščilo, da bodi vsak čas pripravljena za boj, ker služiti bode morala sveti stvari, ki se vedno napada, zoper katero je ta svet vedno v vojski, naj veselo vihra in navdušuje društvenike in naj ne pade nikdar v roke sovražnikom, ampak naj pripelje vse društvenike do cilja, do časne in večne sreče. Kumovala sta velerodna gospa Karolina Drufovka, posestnica v Mirnu in gospod Martin Novak, tovarnar v Kostanjevici. Vse štiri zastave se zdaj prijazno objamejo.

Po sv. blagoslovu se je razvila na dvorišču g. Fr. Urdiha krasna veselica. Preč. g. predsednik domačega društva

in mesto stokanja šumelo je kot za smeh suho hrkanje v njegovih grlenih glasilkah liki šumenje usahle trstike ob pihanju slabotnega vetriča, ko se dotika druga druge v skoraj zamrznjeni rečici.

Odlomki molitve so mu prihajali na pamet kot motna mešanica, toda češče in vedno jasneje se je spominjal molitve pred učenjem, katero je neredko kot deček molil v ljudski šoli na glas pred podukom, in katero je znal potemtakem trdneje nego druge molitve.

Vse to se je v njem vzbujalo sedaj z neko mučno ostrostjo, sedaj z neko mrtvaško nejasnostjo. Ali naenkrat ga je jeden spomin živo spekel v dušo, onemogel je popolnoma, izmučile so ga divje bolečine do smrti — bolečine njegovih ran, njegove žeje, njegovega glada — vse to se je tako živo, tako krepko vzbudilo v njegovem hirajočem bitju.

Malo pred odhodom njihove čete v nočni pohod k Japoncem povedal je vodja njihovega krdega prišedši od polkovnika, sledeče:

„Fantje, danes so naznanili od kornega štaba po telefonu našemu polkovniku, da so dobili od Stesolja, glavnega zapovednika Port-Arturja, brzovjavo, v

Primož Zakrajšek je pozdravil vse navzoče in se srčno zahvalil bratskim društvom, ki so počastila to slavnost. Nato so se začele vrstiti razne točke veselicega programa. Nastopal je domači moški in ženski zbor pod vodstvom g. pevovodje Benedikta Trampuša in vrli pevski zbor mirenskih orlov z društvenimi čepicami. Vmes se je krepko oglašala mavhinska godba. Društvenik Ant. Godnič je predaval „Delavsko pesem“, društvenik Jožef Novak pesem: „Naš čolnič otmimo“ in deček Franc Vuk iz Mirna pesem: „Rabeljsko jezero“. Šaljiva igra: „Kovačev študent“ je vzbudilo mnogo smeha. Govorila sta še g. Ivan Jakopič in preč. g. dr. Lampe.

Koncem veselice je bila prosta zabava in na zadnje še šaljiva loterija.

Tako se je končala slavnost, ki bo vzbudila, kakor upamo trdno, mnogo življenja in svetega navdušenja za krščansko-socialno organizacijo na Krasi. Preč. g. dr. Evgen Lampe je prijel večkrat za besedo in je podal jasen obris vsega krščansko-socialnega programa. Naj bi njegovo sveto prizadevanje obrodlilo obilo sadu!

Vsa slavnost je bila veličastna. Može, ki so jo priredili, zaslužijo vso čast in priznanje. Bog blagoslovi njih delo in obudi na Goriškem obilo posnemovalcev!

Učni zavodi društva „Šolski Dom“.

(Konec.)

Več let zaporedoma že niso bile vprejete na tuk. žensko izobraževališče vse one mladenke, ki so se oglasile k vsprejemnem izpitu in so izpit tudi napravile s povoljnim uspehom. Temu krivo je pomanjkanje prostora. Skušnja pa uči, da se mnogo onih mladenk, ki so bile vsprejete na žensko izobraževališče, je obiskovale skozi štiri leta in napravile na njem tudi predpisani zrelostni izpit, kasneje ni posvetilo učiteljskemu stanu ter da se niso temu stanu name-

kateri poročajo, da se oni še junaški branijo pred Japonci, prenašajo junaški že jednajsti mesec obleganja in napade ter upajo, da se vzdrži, samo, ako ne bi oni preveč zakasneli. — Pomnite, da jim vsakdo izmed nas ta pri Mukdenu pripravila s svojo hrabro in verno službo rešitve. — Pomagaj nam Bog, da premagamo tukaj Japonce, potem pojedemo k Port-Arturju, osvobodimo naše junake in takrat pokaže Rusija zmagovalka vso svojo moč svojim sovražnikom.“

In v dolgem, vojakom razumljivem in dostopnem govoru je opisal vojaški poveljnik vse, kako živijo in kako se bore junaki port-arturki.

Ko je končal svoj govor na vojake, zablestela se je na njegovih gostih, polusivih brkah debela solza. — Vojni poveljnik je bil prileten vojak. — Zbral je uže za kitajske vojne na Vzvodu kompanijo, potem služil neopaženo v notranji Siberiji, zvest svoji skromni vojaški dolžnosti. — Sam na se se je razsrdil radi te solze in jo ježno obrisal s svojo temno, žuljavo roko, na kateri se je zabliskal poročni prstan. — No, solza se ni mogla skriti živahnim pogledom vojakov in sedaj se je ona živo prikrala

Naročnino in naznaila s pr e j e m a u p r a v n i š t v o , G o r i c a , S e m e n i š k a u l i c a š t . 1 6 . P o s a m e z n e š t e v i l k e s e p r o d a j a j o v t o b a k a r n a h v Š o l s k i u l i c i , N u n s k i u l i c i , n a J o s i p V e r d i j e v e m t e k a l i š č u n a s p r o t i m e s t n e m u v r t u i n n a K o r e n j s k e m b r e g u (R i v a C o r n o) š t . 1 4 p o 8 v i n .

O g l a s i i n p o s l a n i c e s e r a č u n i j o p o p e t i t v r s t a h , i n s i c e r : č e s e t i s k a e n k r a t 1 4 v i n . , d v a k r a t 1 2 v i n . , t r i k r a t 1 0 v i n . V e č k r a t p o p o g o d b i .

ravale posvetiti že takrat, ko so bile vsprejete. Take mladenke vstopile so namreč na žensko izobraževališče le zaradi tega, ker so se hotele nekoliko bolj izobraziti in ker pomanjkuje v deželi drugih zavodov, namenjenih za višjo dekliško izobrazbo. Da bi se pri nas kolikor mogoče bolj prišlo v okom takemu nedostatku, osnoval je odbor „Šolskega Doma“ v svojih prostorih dvorazredno dekliško nadaljevalno šolo. V to šolo vsprejemajo se deklice, ki so z dobrim uspehom dovršile ljudsko šolo. Na podlagi v ljudski šoli pridobljenih naukov, podučujejo se v ti šoli učenke v slovenščini, računanju, risanju, verstvu, zemljepisju in zgodovini, v fiziki, petju in v nemščini. Poslednja je kot prosti predmet. Vseh učnih ur je v ti šoli 14 na teden. V zvezi s to šolo sta dve strokovni šoli namreč šola za umetno vezenje in belo šivanje in šola za krojenje in šivanje oblek. V teh strokovnih šolah podučujejo se deklice po 20 ur na teden.

Učenke dekliške nadaljevalne šole vstopijo lahko v to ali drugo omenjenih strokovnih šol, ali pa se prej izučijo v belem šivanju potem pa v krojenju in šivanju oblek.

Z obema strokovnima šolama sta združena posebna tečaja, v katerih se poučujejo po 4 ure na teden odrasle v ročnih delih, sosebno v šivanju, izurjene deklice.

V šolo za umetno vezenje in belo šivanje se je minulega šolskega leta sprejelo 17 deklic, v poseben tečaj za odrasle 9, skupaj 26 učenk. V šolo za krojenje in šivanje oblek pa 24, v poseben tečaj 17, skupaj 41 učenk.

Učenke so bile v obče prav pridne, in so si prisvojile mnogo za njih poklic potrebnih znanosti, pokrojile in izdelale mnogo različnega perila, otroških in ženskih oblek, kakor tudi krasnih umetniških izdelkov vezenih s svilo in zlatom.

Iz navedenega sklepa lahko čislani čitatelji, da je ta šola za odgojo naše

v spomin Jedotu Silantjevu v zvezi z besedami vojnega poveljnika. —

Čutil je, kako se mu svobodno izvija iz prsij ihtenje in pošepetal je:

„Umreti, da, tako umreti; za nje ni strašno tudi umreti.“

V glavi mu je zavrtelo, objel ga je nekak tolažilni oblak — in zgubil je zavest. —

IV.

Jedot Silantjev je odprl oči. Čisti sivkasti pod nizkega vojnega šotora je blažilno vplival nanj. — Polovica njegovega obraza je bila trdno povezana z neko belo in mehko tvarimo, izpod katere se je z lahka razprostiral sedaj zanj prijetni nekaki kolomazni ali drugačni vonj. — Levo pokrito oko je pritiskala laskava roka, ki ni dopuščala, da bi se razkrito. — In glej, bolečina ni občutil več niti v očesu niti v željosti. Tudi v desni stegnjeni nogi ni bilo nobene bolečine, toda ko jo je hotel premakniti, porazila ga je njena nepremakljivost, okamnena mu je popolnoma.

Silantjev je tudi takoj občutil, da ni na njem več težke vojaške obleke, toda vse njegovo slabotno, vsaki boleznituje telo, pokriva surova ali mehka in

ženske mladine vrlo važna. V njej si mladenke razširijo znanosti čez mejo školskih, ki so prepotrebne sleherni meščanski in bolj omikani Slovenci. Pridobijo si znanja in ročnosti v vsakovrstnih ročnih delih, posebnost v onih, neobhodno potrebnih razumni gospodinj. Deklice manj premožnih roditeljev si lahko služijo vsakdanji kruh z ono ročnostjo, ki so si jo pridobile v tej šoli, bodisi kot živilje ali bodisi umne vezetelje. Da imajo učence več priložnosti v različnih delih, sprejemati obe strokovni šoli naročila od privatnikov, katera izgotove učence pod vodstvom strokovne učiteljice po želji in količini mogoče hitro proti zmerni odškodnini, ki pride v korist „Šolskemu Domu“. V šoli se izdeluje vsakovrstno perilo — zaznamovano z monogrami, ali drugače, po želji; izdelujejo se tudi: zastave, preproge, blazinice, prti (antependiji), vsakovrstne cerkvene obleke, otroške in ženske obleke vseh krojev do najmodernejših itd.

Preidimo k deški obrtno-nadaljevalni šoli. V to šolo se je vpisalo 158 učencev. Med temi je 62 rednih, to je onih, ki so hodili k vsem naukom (k slovenščini, računstvu in risanju) skupaj po 9 ur na teden; in 96 onih, kateri so hodili samo ob nedeljah po 3 ure k risanju ter se učili skupno z rednimi učenci razvrščeni po zmognosti v 3 razrede. Zaradi obilega števila učencev se je risanje poučevalo v 5 sobah ob nedeljah, drugače v 3. Med letom se jih je preselilo in izostalo 37 učencev. Koncem 8. leta je bilo razredovanih 121. Ti so bili po njih bivališču: v Gorici 24, v Solkanu 38, v Št. Andrežu 24, v Vrtojbi 17, v Sovodnjah 8, v raznih drugih krajih 20. Njih starost je bila od 13 do 28 let; največ jih je bilo v 17. letu. Učenci so v obče redno hodili v šolo, ker od 121 razredovanih ni zamudilo šole nobenkrat 11 učencev, do 50% 12, do 10% 18, do 20% 24, do 30% 21 in čez 30% 35. Med zamudami je bilo mnogo opravičenih. Od ustanovitve šole leta 1894/5 je bilo na en šolski dan povprek navzočih 1. 8. leto 14, 2. 16, 3. 32, 4. 30, 5. 35, 6. 34, 7. 34, 8. 35, 9. 34, 10. 42, in 11. 8. leto (1904/5) 56.

Tudi napredek je bil v zadnjem 8. letu povoljen. Od klasifikovanih je napredovalo prav dobro 12, hvalno 44, povoljno 35, zadostno 24, in le 6 nezadostno. Koncem 8. leta je bilo 42 učencev obdarovanih s šestili ali s hranilno knjižico, v kateri je bil vpisan darovani znesek na ime dotičnega obdarovanca.

V teku leta je šolski svetnik g. Št. Križnič trikrat šolo nadzoroval in vladni svetnik vitez K. Hesky enkrat. Oba nadzornika sta se pohvalno izrekla o šoli ter bila jako zadovoljna z napredkom.

Uže iz navedenega je razvidno, da se šola od leta do leta lepo razvija, kar potrjuje tudi vsakoletna razstava učenskih izdelkov; a najjasnejše dokazujejo pa to mladeniči, ki so pohajali to šolo. Ti so mnogo umnejši in spretnejši v svojem rokodelstvu od drugih, ki se šole učijo. Ločijo se od drugih v tem, da se vedejo uljudno, kar je dandanes vsakemu rokodelcu prepotrebna lastnost, pa da so tudi bolj plačani. Mojstri jih raje sprejemajo od drugih, ki niso hodili v obrtno šolo. Le čuditi se je, da so še rokodelski učenci posebnost v mestu, ki ne spoznajo koristi te šole, ki je usta-

čista srajca, skozi katero čuti posebno prijetno toploto novega ovčjega kožuha, ki diši še po sveži koži. Na nogah mu laskavo leži nekaj toplega, kar jih skrbno ovija. — Zlasti vorj sveže kožuhovine božreče vpliva na Jedota, — spominja ga rojstne vasi, njene zime, lahkih sanij in Gnjedka, ki je v mrazu posivel. —

In Jedotu se je naenkrat zahotelo dvigniti s celim svojim životom. — Ko je to poskušal, se mu je glava nevoljno nagnila nazaj na mehko z neko suho ali prijetno hreščeco tvarino napolnjeno vzglavje. —

Pri tem je zapazilo desno oko Jedotovo nad seboj tihi ženski obraz z belo kučmo. — Dobro in otožne oči so zrlle veselo in božreče na Jedota, in tihi morda od napora slabotni glas izpregovori:

„Si se li osvestil, golobček?“

Jedot je srpo gledal v oči te prikazni, izpraševaje s pogledom o ti nepričakovani izpremembi, katera ga je očividno presenetila v njegovi osodi. — Ženska s kučmo ga je razumela. —

„Našli so te, dragi, in prinesli; lice in nogo obvezali, vlili so ti mleko skozi zobe; prinesli te so polumrtvega. — Tri

novljena le za izomiko in strokovno izobrazbo rokodelcev.

Tudi je še mnogo mojstrov in gospodarjev, ki premalo skrbje, da bi njih vajenci redno hodili v šolo; da, mnogo je celo takih, ki odvrtače učence od šole, bodisi da ne oprostijo svojih vajencev od dela po 3 ure na teden, bodisi da jih premalo nadzorujejo. Ker se v tej šoli poučuje med tednom le po trikrat in sicer od 5. do 7. ure zvečer, a delo preneha uže ob 6. uri zvečer, tako izgubi vajenec zavoljo šole le po 3 ure na teden pri delu.

Od druge strani se pa vendar mora priznati, da je nekaj mojstrov, ki privoščijo svojim vajencem, da se udeležujejo redno pouka.

V minolem 8. letu zaprosili so taki skrbni mojstri, da se je pri njihovih vajencih upeljala posebna pregledna knjižica, v kateri so bile navedene učne ure, h katerim so imeli prihajati vaenci. V ti knjižici potrdil je dotični učitelj vsaki učni dan, da se je učenec udeležil pouka. Učenec moral je prinašati tako knjižico vedno v šolo ter jo pokazati mojstru, ako je to od njega zahteval, da se je potemtakem mojster vsikdar lahko prepričal, da-li hodi vajenec v šolo, ali pa tudi ne.

Tako bi morali delati tudi vsi drugi ostali mojstri ter skrbeti za to, da se njih vajenci izobrazijo ter postanejo spretni, razumni, pošteni in omikani rokodelci.

Politični pregled.

Peti splošni katoliški avstrijski shod. — Meseca novembra tekočega leta se bo na Dunaju vršil splošni katoliški shod, za katerega se delajo že priprave. Dunajski „Vaterland“ poroča, da so sklicatelji shoda poslali papežu adresu, v kateri so podali razloge, zakaj da sklicajo katoliški shod ter so zaprosili apostolskega blagoslova. Odbor za katoliški shod pravi v tej adresi: Minulo je že mnogo let, odkar so bili avstrijski katoliki zadnjikrat zbrani na skupnem svetovanju. Ravno v sedanjem času je potrebno, da se vsi verni sinovi cerkve združijo v skupno postopanje proti neprijatelju, ki napada cerkev, javno in tajno. Že dolgo vrsto let se izlasi iz krogov inteligence raznaša tudi mej delavstvo in mej nižje sloje prebivalstva bojni klic „Proč od Rima“. Ponovno že se je v javnih listih zasramoval najsvetejši zakrament in javno se agitira proti nerazdruženju katoliškega zakona. Da bi se onemogočilo kristijansko vzgajanje otrok, se je letos ustanovilo društvo: „Svobodna šola“; in konečno zlorabljajo večkrat ljudski zastopniki svojo imuniteto in svobodo govora, da nekanjeno napadajo cerkev, njene nauke in njene služabnike. V odgled tem nevarnostim je odbor za katoliški shod, v soglasju s škofi, sklenil pozvati katolike Avstrije na peti splošni katoliški shod, ki se bo vršil meseca novembra na Dunaju.

Sestanek našega cesarja z angleškimi kraljem. — V torek pripeljal se je v Lšl, kjer se nahaja sedaj naš cesar na letovišču, angleški kralj Edvard VII. Naš cesar peljal se je angleškemu kralju nasproti do Gmundna, od koder sta se naš cesar in angleški kralj skupaj

dni si revež ležal na griči. Sedaj se boš popravil; kroglijo so ti vzeli ven, nogo vdelali v gips, na dveh mestih jo je konj prelomil s kopitom; no, zarasla se boče izvrstno in ozdraviš popolnoma. — Leži samo mirno, oddahni se. Hočeš mleka?“

In ne pričakuj njegovega odgovora, mu je tiho, tiho privzdignila glavo od vzglavja z jedno roko, z drugo pa mu je pristavila k ustnicam porcelanast vrč z mlekom. —

In Jedot je srknil nekoliko mleka in takoj zaplakal z nepričakovanimi, radostnimi solzami! — Zmočile so mu obvezo na njegovem licu in mu vzbudile čustvo neizmerno blaženo onemoglost.

Ženska je to razumela, spustila mu je vnovič tiho glavo na vzglavje, pobozala ga z bledimi, tankimi prsti po licu, ne čuteč, kako se poluzavestno umiri pod njeno roko, je neslišno šla od njegove postelje. —

Jedota je res zopet objel mehki, nežni oblak, kateri ga je ponesel na svojih lahkih krilih v oblast sna, ki je bil prvi njegov v teku nekoliko dnov; toda ta sen ni bil oni žalostro — mrlški, ni bil oni bolniški ampak sladko — pomirjevalni sen. —

pripeljala v Lšl na posebnem vlaku angleškega kralja. Mesto Lšl bilo je okrašeno z zastavami. Prebivalstvo je vladarja, ko sta se pripeljala v hotel, v katerem je nastanjen naš cesar, navdušeno pozdravljalo. Zvečer bil je pri našem cesarju obed. Po obedu sta se vladarja sama pogovarjala nad jedno uro.

Mirovna pogajanja. — Listi prinašajo vse polno vesti o mirovnih pogajanjih. Koliko resnice da je na tem, kar poročajo listi o pogajanjih, je težko uganiti in najbrže je večji del vsega tega kar spravljajo listi na dan, izmišljeno, posebno ako se pomisli, da so pooblaščenca sklenili, da pogajanja ostanejo tajna. Seje se obdržavajo vsaki dan. Glede treh točk, poročajo listi, da je prišlo med ruskim in japonskem pooblaščencom do sporazumljenja. Te točke govore namreč o Koreji, o Mandžuriji in o nekaterih kitajskih železnicah in so sploh manj važnega pomena. O glavnih točkah namreč o zahtevi Japoncev glede vojne odškodnine, glede odstopa otoka Sahalina, potem o zmanjšanju ruske mornarice v istočnih azijskih vodah ter o prepustitvi interniranih ruskih vojnih ladij Japonski, kar vse zahtevajo Japonci od Rusov, pa ne pride niti do razprave, ker so ruski pooblaščenca od svoje strani te zahteve sploh izključili iz pogajanj. Ako bi torej Japonci zahtevali, da se vrše tudi o omenjenih zahtevah pogajanje, potem bilo bi kmalu konec mirovnih pogajanj in pooblaščenca vrnil bi se vsak na svoj dom, ne da bi kaj opravili. Sicer se bo dalo že v nekaterih dneh z večjo gotovostjo soditi, ali pride do mira ali pa ne. Danes pa jih je malo, ki so mnenja, da bi prišlo do mira.

Na nekem razgovoru je Witte omenil t r vzroke, ki pojasnijo po njegovem mnenju simpatije Amerike za Japonsko: Prvič so Japonci dali razumeti Ameriki, da se ravno tako bojnejo za Ameriko, kakor zase; drugi vzrok je, da ni Rusija svojih stvari predložila pred forum vsega sveta; tretji vzrok je konečno rusko židovsko vprašanje, katero so židje v Ameriki porabili, da so vničili simpatije Amerikancev za Rusijo. Witte je dostavil, da bodo ameriški časopisi v najkrajšem času priobčili vrsto člankov, ki bodo tekom malo dni poučili ameriško javnost o vsem vprašanju. On se sestane z uglednimi zastopniki Židov, da se z njimi pogovori o tem vprašanju. Na vprašanje, je-li možno, da pride med Rusijo in Anglijo do sporazuma, je Witte odgovoril z „da“. Medsebojno nesporazumljenje se da odstraniti, ako hočeta oba naroda sprevideti, da imata oba pravice, katere je treba spoštovati.

Rusko-japonska vojska.

General Linevič je dne 13. t. m. brzojavil: Japonci, ki so dne 1. avgusta pričeli ofenzivo proti soteski Jandulin, so bili zvečer odbiti, ne da bi bili prišli do soteske. Včeraj zjutraj smo zapazili, da so Japonci vnovič pričeli prodirati ob mandarinski cesti, ter vztočno od iste in tudi zapadno od železnice. Japonci, ki so prodirali v prvih dveh smerih, so dospeli do soteske do južnega roba doline, bili so pa ob 11. uri predpoludne odbiti. Oni, ki so prodirali zapadno od železnice, so bili zapodeni v beg že okolo 10. ure predpoludne ter so se, zasledovani od kozakov, umaknili v svoje pozicije.

Dopisi.

Iz kanalske doline. — Goriška „lažitorba“ po domače „Soča“ je prinesla naslednje dnevno novico: „Ni jim mar ne za dušo ne za telo. Martinu Markiču iz Rodeža se je rodil šibek otrok, za kat rega se je bilo bati, da umrje v par urah. Rodež spada pod Plavi. Ker so Plavi zelo oddaljene od Rodeža, so nesli otroka v Kanal, da bi ne umrl pred kratom. Duhovnik v Kanalu ga pa ni hotel krstiti na noben način in rekel, naj ga neso le v Plave, kamor spada. Ko so mu povedali, da je otrok silno slab, naj bi ga vseeno krstil, se je izjavil, da mu ni nič mar ne za dušo ne za telo otrokovo in zapodil botre. Taka so dandanes dejanja nekaterih oznanjevalcev Jezusovih ukov.“

In kaj je resničnega na vsem? Martinu Markiču se je res rodil pa ne šibek marveč zdrav in krepak otrok, za katerega se prav nič ni bilo bati, da umrje v par urah, ker je bil rojen že 24. julija pa so čakali s krstom do 6. av-

gusta, ko je Martin Markič bil pri kanalskem g. kapelanu ter potem pripeljal otroka v Plave. Otrok tudi še danes živi. Rodež ne spada pod Plavi, marveč pod Deskle, katere oskrbuje plavski g. vikarij, kateri vsako nedeljo in praznik mašuje v Desklah. Martin Markič je torej otroka lahko prinesel v Deskle, o čemur je tudi 3. avg. govoril z g. plavskim vikarjem. Iz Rodeža v Kanal niti četrtinko ure ni bližje ko v Plave, kar prav dobro ve lažitorbe lastnik Kramarjev Dreje, ki se vsako leto vozi skozi Rodež v gore na letovišče. G. kapelan kanalski je do cela pravilno očeta zavrnil, naj otroka nese v Plave. Nikdar in nikoli pa se ni izjavil, kakor se mu podtika, da mu ni nič mar ne za dušo ne za telo otrokovo, kakor tudi ni zapodil botrov, katerih še videl ni, ker je bil edini Martin Markič pri njem.

S takimi lažmi liberalna korita pitajo „razsvitljene“ svoje bralce. Dobro jim teknilo. Vprašamo pa samo botra in botroco, ali vas ni bilo prav nič sram, ko ste to brali? Mi pa smo se le pomilovalno smejali, ker s papirjem se ubijajo muhe, ne pa možje.

Novice.

Njega Veličanstvo naš presvitli cesar Franc Jožef I. dopolni jutri dne 18. avgusta 75. leto svoje starosti. Ob tej priliki kličemo udani:

Bog ohrani, Bog obvari nam cesarja, Avstrijo! Modro da nam gospodari s svete vere pomočjo!

Za to priliko bo jutri v stolni cerkvi slovesna sv. maša, katere se udeleže civilni in vojaški dostojanstveniki. V slučaju lepega vremena bo tudi na Rojcah vojaška maša ob 7. uri zjutraj, katere se udeleži vsa tukajšnja posadka.

Imenovanje v šolski stroki. — Suplent na učiteljsku v Kopru, Matej Manzin, je imenovan glavnim učiteljem na tem zavodu.

Smrtna kosa. — V Bovcu je minoli teden umrla g. Ana Terezina Kaus, gojenka IV. tečaja goriškega ženskega učiteljskega. V prezgodnji grob jo je položila neizprosna sušica.

Primorski pomožni odbor „krišćansko-socialne zveze“ v Ljubljani bo imel posvetovalno sejo dne 28. t. m. ob 10 $\frac{1}{2}$ uri predp. v prostorih „Goriške zveze“ v Gorici (ulica Vetturini 9.) Gospodje odborniki z Goriškega in Tržaškega so vabljeni, da se te seje pr a v g o t o v o udeleže.

Za „Alojzijevišče“: pred. g. Andr. Uršič 5 K, sl. županstvo Šempas 10 K, „neimenovani“ 10 K.

Bog povrni!

Izkaz darov namenjenih za srečkanje na občnem zboru moškega delavskega društva dne 27. t. m. in ženskega delavskega društva dne 3. sept. t. l.: P. n. gg. Anton Kustrin 1 zaboj žigic; Anton Koren 2 piskra; 1 kip sv. Jožefa, 1 božje razpelo iz porcelana, 2 svečnika iz stekla; Jakob Šuligoj eno žepno uro z verižico; Peter Gotič 2 para čevljev za otroke; Ivan Bednarik 1 knjižico „Skalnica“ v platno vezano z okraski; Martin Poveraj 6 ovratnic; Edvard Pavlin 12 žepnih rut; Josip Blokar 2 stečlenice „Vöslauerja“; Anton Šinigoj 37 pol uradnega papirja, 12 ovitkov za pisma, 6 zavojčkov papirja in ovitkov za pisma, 3 razglednice goriškega mesta, 10 ročnikov, 21 peres, 4 svinčnike, 3 steklenice č. mila, 2 škatljici leščila za čevlje, 1 vrček za kavo in 2 ščeti za zobe; Svitoslav Dugar šopek umetnih cvetlic v steklu; tvrdka Hočot in Koritnik 1 ženski jopič, 4 predpasnike in 6 rut; tvrdka Josip Medved 12 žepnih rut in 2 preprogi; mons. Štefan Kafol 6 knjig. (Dalje pride.)

Za pogorelca Janeza Logar iz Gor. Trebuše h. št. 42 došli so sledeči darovi: Občinarji Gorenje Trebuše zložili kot prvo podporo 53 kron 20 vin.; veleč. g. Franc Marinčič, župnik v Kojekem daroval 2 K; veleč. g. Ivan Jarec, kurat v Ročinju 5 K; veleč. g. Valentin Knaus, vikarij v Logeh 3 K.

Bog stotero vse povrni! Gor. Trebuša, dne 13. avg. 1905. Greg. Škvarča, Franjo Klanjšček, župan. kurat.

Vojaške vesti. — Dne 21. t. m. dospeli v Gorico tretja in četrta baterija tukajšnjega topničarskega polka št. 8. Dne 25. t. m. prideta dva eskadrona konjenikov, ki se nastanita v Ločniku. Jeden lovski bataljon nastanjen bude v Št. Andrežu, dve stotniji pešpolka št. 87 pa v Št. Petru.

Od dne 25. avgusta pa do 3. septembra vršile se bodo v zagorjski, doberdovski, foljanski in v okoličih drugih tamošnjih občin vaje 56. brigade. Dotična županstva obvestila so posestnike, da naznanijo vojaški oblasti takoj škodo, ki bi jim vsled omenjenih vaj na polju nastala. Za to bo postavljena posebna komisija, kateri bude načeloval jeden častnik, katerega bo spremljal vojak z belo zastavo. Ti komisiji naj se torej morebitne škode naznanijo, kajti na poznejše pritožbe se ne bode več jemalo ozira.

Strašna nesreča. — V torek podali so se štirje Solkanci na kolesih v Barbano, kjer je bil cerkveni šhod. Od tam šli so na Prevale k romarski cerkvi, ležeči med Mušo in Medano. Obiskali so tu cerkev ter se odpravili proti domu. Na potu pride jim nasproti dvokolesni voz. Ko se je namreč jeden izmed štirih Solkancev, Štrosar Vincencij, nahajal na strani blizu voza, udaril je voznik po konju, ki je z vso silo odskočil na ono stran, na kateri se je nahajal Štrosar. Pri ti priliki zadelo je oje Štrosarja s tako močjo v prsa, da ga je vrglo s kolesa in da je že malo trenutkov potem v naročju lovariša, mizarja Komela Franceta, izdahnil svojo dušo. Štrosar je bil oženjen ter zapušča udovo in štiri nedorasle otroke. Pripomniti je, da trije gospodje, ki so sedeli na vozu, niso imeli srca skočiti na pomoč ponesrečencu, marveč dirjali so z lica mesta nesreče dalje.

Pršel k vojaškim vajam s štirimi otroci. — Te dni bil je pozvan k vojaškim vajam v Gorico domobranski rezervist Andrej Sever, doma iz Rihemberga, a stanujoč v Prvačini. Sever je oženjen in ima štiri otroke, od katerih ima najstarejši kakih 7 let. Ker se nahaja žena baje v Aleksandriji, mora za otroke sam skrbeti ter jih nadzorovati. Zaradi tega je prosil, da bi ga oprostili od vojaških vaj, a prošnje mu niso uslišali. V nedeljo prišel je v Gorico, da se predstavi vojaški oblasti, a objednem pripeljal je s seboj tudi štiri otroke, katerih ni vedel doma komu izročiti in za katere naj bi torej za časa vaj skrbela vojaška oblast. Vojaški oblasti pa ni preostalo drugega nego da je oprostila Severja vojaških vaj ter ga poslala domov z otroci.

Velika narodna veselica v Sovodnjah ki se bo vršila 20. t. m. na travniku gostilne g. Ignaca Hrovata tik Vipave. Vspored je naslednji: 1. Sousa: „Stars and Stripes“, ameriška koračnica; 2. Jak. Aljaž: „Občutki“, poje moški zbor; 3. Ziehrer: „Zamet in žida“, valček iz operete „Der Fremdenführer“; 4. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, poje mešani zbor; 5. Offenbach: Barkarola in finale iz operete „Hoffmanove pripovedke“; 6. „Dijakova zarubitev“, spevoigra s spremljevanjem na klavirju; 7. H. Vogrič: „Bogomilovo slovo“, odloček iz operete „Jamska Ivanka“, udarjajo tamburaši iz Dornberga; 8. Iv. pl. Zajc: „Crnogorac Crnogorki“, poje moški zbor; 9. Smetana: „Sektet in finale iz opere „Prodana nevesta“; 10. M. Hubad: „Venček narodnih pesmij“, poje mešani zbor; 11. Hasmann: Fantazija o slovanjskih napetih; 12. „V Ljubljano jo dajmo, veseloigra v treh dejanjih, spisal Jos. Ogrinec. — Začetek veselice tobčno ob 4. uri pop. Po veselici prosta zabava z vojaško godbo. Zvečer se bodo spuščali umetelni ognji. Vstopnina k veselici 40 v, sedeži I. vrste 1 K, vsi drugi 60 v. Čisti dobiček je namenjen polovico „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce“ na Dunaju, polovico „Šolskemu domu“ v Gorici. V slučaju slabega vremena se veselica odloži na prvo prihodnjo nedeljo. — Naj bode še omenjeno, da veselice ne priredi novoustanovljeno društvo „Nada“, kakor nekateri menijo, ampak samostojni sovo-denski in rubinski pevec.

Uradne ure na tukajšnjih mestnih uradih. — Novi župan g. dr. Marani je odredil, da bodo odslej uradne ure vseh mestnih uradov mesto od 9. predpoludne, kakor so bile do sedaj, od 8. zjutraj pa do 12. in pol in popoldne od 3. do 6. ure. Le ob sobotah popoldne

nimajo mestni uradi uradnih ur in to zaradi čiščenja prostorov.

Berite! — „Kmetijsko društvo“ v Št. Petru pri Gorici ima veliko zalogo vina na prodaj. To vino je popolnoma naravno, garantirano pristno, svetlo in čisto. Kdor hoče torej piti zanesljivo in zraven prijetno in okusno vino, naj se obrne do tega društva. V prvi vrsti se priporoča gg. duhovnikom, kateri ne morejo od drugod dobiti zanesljivega mašnega vina, da se vsaj glede tega izključno oglasijo pri „K. D.“ v Št. Petru. Glede mašnega vina mora biti gotovost. „Kmetijsko društvo“ v Št. Petru garantira za tako gotovost. Nadalje vse boljše krčme, gostilne, restavracije, hoteli, ki hočejo svoje obiskovalce postreči z izvrstno kapljico, naj se obrnejo do „K. D.“ v Št. Petru.

Cena vinu je pri sedanjih razmerah, ko je vino splošno drago, in pri taki izvrstni kakovosti prav nizka. Hektoliter stane 50 K.

„Spomnilce na maj 1905“ je naslov mali brošurici, ki se dobiva za 45 vin. pod naslovom Ivo Pregelj, stud. phil., Sv. Lucija ob Soči. Ker je dobiček namenjen pokritju stroškov pri popravilu domačih orgelj, priporočamo knjižico vsem. — Preplačila se blagovoljno sprejemajo.

Deželni zavod gluhomelih. — Tudi letošnja javna preskušnja v zavodu gluhomelih se je sponesla prav dobro. Dela, ki so jih izvršili med letom učenci in učenke, njih govorjenje itd. so nam jasna pričla, koliko so se trudili voditelj preč. g. Lenardič, g. učitelj Rudež in g. učiteljice.

Učenci in učenke so bili vprašani v vseh predmetih in so odgovarjali prav dobro. Predsednik izpraševalnega odbora je na koncu izrekel zaslužen zahvalo učiteljskemu osebju. V minulem letu je bilo v zavodu 35 moških in 34 ženskih gluhomelih.

Vojaški novinec v tostranski polovici bodo pozvani letos v aktivno službo na dan 16. oktobra. — Enoletni prostovoljci in novinci vojno mornarice pa na dan 2. oktobra. — Nadomestni rezervisti bodo pozvani k vojaški študentski izobrazbi najbrže šele pomladi leta 1906.

Vabilo k skupni naročbi mazila proti malemu pedicu. — Letos ugonobila je ta mala gosenica nad 3/4 sadnega pridelka. Osobito škodljive, hruške, marelice in breskve so mnogo trpele. Edino sredstvo proti temu mrčesu so papirnati kolobarji, ki se ovijejo okoli debla in namazejo z mazilom, katero ostane dolgo časa mehko. V tem mazilu se vlovijo mati malega zmrazkarja, ko leze meseca oktobra in novembra na drevo, da bi tam odložila zalego. Najboljše mazilo, ki se danes pozna, je Pfropfova „Petrina“. Udje „Goriškega kmetijskega društva“ vabijo se tem potom na skupno naročbo tega mazila. Cena je okoli 36 K za kvintal. Tudi papir za povitke se za more skupno naročiti. Kdor ga hoče, navede naj množino v kilogramih. Prijave sprejemajo do 15. septembra t. l. Predsedništvo „Goriškega kmetijskega društva“ v Gorici (Stolni trg 2).

„Narodni kolek“ na pismih. — Opozarjamo občinstvo na naredbo poštnega ravnateljstva, po kateri je treba za vsako pismo, kolekovano na adresni strani z narodnim kolekom, plačati kazni 14 stot., zato koleknite pisma na zadnji strani, da se ne bo polnila državna malha na ta način z našimi novci.

Zaklal jo je, ker se mu je smejala, ko je hotel izvršiti samoumor. — V Zagrebu je bil obsojen Franc Premrl na pet let težke ječe, ker je s kuhinjskim nožem zaklal svojo ženo Ano, s katero je živel v vednem prepiru. Morilec se je zagovarjal, da je to storil v jezi, „ker se je žena smejala, ko je hotel izvršiti samoumor“.

„Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov“ v Ljubljani je praznovalo svojo petdesetletnico pretečeno nedeljo kolikor moč sijajno. Slovesnost so prišle poveljati deputacije z Dunaja, Gradca idr. Društvo jih je na predvečer lastnega doma primerno pozdravilo ter v ta namen priredilo zanimiv koncert. V nedeljo 6. avgusta je v okrašenih uršulinski cerkvi presvetli škof blagoslovil umetno izdelano dragoceno novo društveno zastavo. Pomen petdesetletnice je kaj lepo razložil v dovršenem cerkvenem govoru kanonik Kalan. Navzočih je bilo 17 društvenih zastav. S praznovanjem petde-

setletnice je društvo združilo prav lično in zanimivo razstavo obrtnih izdelkov, ki se je isti dan otvorila v Mestnem domu. Na razstavi so bila zastopana dela nad 100 obrtnikov in rokodelskih pomočnikov vseh strok. Da se je razstava, ki se o njej čujejo le laskave izjave, priredila, gre pač hvala društvenemu predsedniku Alojziju Stroju. Po otvoritvi razstave je sledilo slavnostno zborovanje, banket, ljudska veselica, drugi dan pa izlet v Vintgar, ki se ga je udeležilo okrog 60 oseb.

Poravnava družbe sv. Cirila in Metoda z gospodom Ivanom Jebačinom. — Družba sv. Cirila in Metoda je že koncem minulega leta naznanila g. I. Jebačinu, tovarnarju in trgovcu v Ljubljani, da ga ne smatra več zalagateljem družbine kave, zaradi dogodkov, ki so slovenski javnosti znani.

Ker se v teku časa razmere med g. I. Jebačinom in družbinim vodstvom niso ublažile, pač pa izdatno poslabšale, izrekle je vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda po večkratnem posvetovanju v svoji seji dne 25. svečana 1905, da obnovitev pogodbe med g. I. Jebačinom in družbinim vodstvom ni več mogoča.

Da bi mogla skleniti novo pogodbo s kakim drugim zalagateljem, zahtevala je družba sv. Cirila in Metoda sodnim potom od g. I. Jebačina, naj isti prizna z njim sklenjeno pogodbo o zalaganju in prodajanju kavinih surogatov in sladne kave v korist družbe sv. Cirila in Metoda za razveljavljeno in naj izbrise varstvene znamke z znaki naše družbe.

Popisano energično postopanje družbinega vodstva je privedlo slednjč g. I. Jebačina do spoznanja.

Med sodno obravnavo dne 22. rožnika 1905 je prosil toženec za preložitve obravnave v to svrhu, da se morda vendar le poravna z družbo. Sodišče je v to privolilo in obravnava se je preložila na 10. dan malega srpana.

V razgovoru z družbinim vodstvom je ta dan priznal g. I. Jebačin, da je postopal do družbe nepravilno, ko je začel prodajati na svojo roko poleg „Družbine kave“ tudi „Zvezdno kavo“ er tako delal škodljivo konkurenco „Družbini kavi“. Od „Zvezdne kave“ ni dajal namreč družbi nikakih prispevkov. Tudi je priznal ta dan, da je vsled tega njegova pogodba z družbo sv. Cirila in Metoda res razveljavljena. Svoje postopanje napram družbi je določno obžaloval ter zagotovil, da hoče povrniti vso škodo, ki jo je zaradi tega imela družba sv. Cirila in Metoda.

Tako je prešla družba sv. Cirila in Metoda zadoščenje.

Ker je g. I. Jebačin radovoljno priznal to, kar je družba sv. Cirila in Metoda sodnim potom zahtevala od njega, odpadlo je na 10. malega srpana napovedano nadaljevanje obravnave in sodnikom ni bilo treba izreči nad g. I. Jebačinom razsodbe.

Podpisala se je ta dan vpricho delegiranega sodnika, gospoda dež. sod. svetnika Ivana Kavčnika, nova pogodba med družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani in g. I. Jebačinom za dobo 5 let, tem načinom, da se po preteklih štirih letih obojestransko lahko odpove, družba pa tudi pred, ko bi g. I. Jebačin ne izpolnoval pogodbe. V tej na sodišču izdelani in vpricho njega podpisani pogodbi se g. I. Jebačin zavezuje dajati družbi v pogojenih obročkih natančno določenih prispevkov od vseh kavinih izdelkov, naj jih prodaja pod kakoršnokoli znamko ali pod kakoršnekoli imenom, torej tudi od „Zvezdne kave“. Izvzeta je samo kava, ki jo prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metoda za Istro, od katere g. I. Jebačin plačuje prispevke naši tamošnji družbi — posestrimi.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani prosi torej slavno slovensko občinstvo, da vse tozadavne neprijetnosti pozabi, kakor jih je ono pozabilo; drug drugemu odpustiti je itak velikrat potrebno v življenju.

Zato naj vam bodo, Slovenci, izdelki „Prve jugoslovanske tovarne kavinih surogatov in sladne kave“ s to našo izjavo priporočeni. Dohodki od njih so nam vsled novega pogodbinega pisma izdatno izboljšani — kdor kupuje izdelke te tovarne, podpira istočasno družbo sv. Cirila in Metoda.

Vodstvo družbe sv. C. in M. v Ljubljani, dne 10. avgusta 1905.

Vojska na daljnem vzhodu, to zanimivo delo je dosedaj izšlo v 13 bogato ilustriranih snopičih. Celo delo bo obsegalo 24 zvezkov, cena je 4 K 80 v.

Dosedaj so še vsi zvezki na razpolago in se lahko vedno naroče pri založništvu „Dom in Svet-a“ v Ljubljani. Oj zarijamo na to krasno delo!

V Kallwangu na goranjem Štajerskem je ubil delavec Josip Polster gada. Ker se mu je zdel gad precej debel, ga je razparal in našel v njem 12 malih gadov po 16 do 18 cm dolgih. Vsi so bili živi.

Aretirani kamniški vlak. — V vlaku, ki se je pripeljal dne 12. t. m. iz Kamnika, v Domžale je eden potnikov zaupil tu „Živio“. Na kolodvoru službojoča orožnika sta se takoj s postajnačelnikom podala na vlak, da bi dotičnega aretirala. Vse občinstvo je nato pričelo klicati „Živio“. Ker nimamo v Domžalah dovolj prostorov, da bi spravili toliko aretirancev, so končno pustili vlak naprej. Postajevodja je izjavil, da je v Domžalah „Živio“ prepovedan! Tako postopanje z občinstvom je tembolj obsodbe vredno, ker se od strani oblastev nad hajlanjem v kolodvorski restavraciji nihče ne spodbija. Živio na slovenskih tleh nam ne bodete prepovedovali ali pa morate zapreti vse Slovence kamniškega okraja. Ne netite ognja! Poslanci v boj proti sistemu, ki povzroča take stvari! — Živio slovenske Domžale!

Nevihta. — Po celi Avstriji je v nedeljo 6. t. m. razsajal silovit vihar, ki je napravil mnogo škode na poljih in poslopjih. Strela je povzročila vsepovsod razne nesreče. V Ljubljani je pogostokrat strela udarjala n. pr. trikrat v cestno železnico, enkrat v policijsko stražnico, kjer je omamila dva stražnika. Na Kranjskem je bil vihar najbolj silov okrog Novega mesta; podiral je drevesa, prevrnil do 30 kozolcev in trgjal strehe. — Enaka poročila so došla iz Gradca in Inomosta, kjer se je temperatura znižala naenkrat za 20 stopinj. Mnogo hribolazcev je zalotil sneg.

Socijalne drobtinice.

Vseučilišče.

Spisal dr. Andrej Pavlica.

V. Pogovor.

— A: Kako sodiš o svobodnem obrestovanju in o svobodnem tekmovanju (konkurenci)?

— B: Hočeš reči: O svobodnem oduštvu in o svobodnem sleparstvu?

— A: Prosim! Dokler se poslužujem svoje pravice, ne more nihče očitati mi oduštva in sleparstva!

— B: Prav lahko! Če prestopiš pri izvrševanju svoje pravice pravico svojega bližnjega, storiš krivico.

— A: Če imam pravico jaz, je nima bližnji!

— B: Naj pojasni izgled! Recimo, da pride k tebi kmet proseč te 100 K na posodo ponudivši ti vso varščino. Kdo te more siliti? Ti zahtevaš po enem letu 200 K. Kmet ti v sili ponudi.

— A: Denar je moj! Če hočem, posodim, če ne, pa ne!

— B: To je da! Vprašam pa, ali ne čutiš, da grešiš proti ljubezni do bližnjega, če mu v sili brez vzroka odrečeš posojilo? In če mu daš posojilo in zahtevaš od njega sto od sto brez vsakega vzroka, ali ne čutiš, da grešiš proti pravici, ki jo ima bližnji, pravici namreč, da ga ne sme nihče oškodovati? Drug izgled. Bogat trgovec zniža na trgu ceno blagu na način, da vniči vse male trgovce. Ko jih je vničil in pograbil vse njih blago, dvigne nenadoma visoke cene. On se sklicuje na svojo pravico, da sme storiti se svojim blagom, kar hoče, vprašam pa, ali ne čutiš, da je storil s tem krivico na stotine drugim?

— A: Pravica nastane tedaj lahko krivica?

— B: Kako ne? Pri izvrševanju svoje pravice storiš krivico svojemu bližnjemu s tem, da prekoračiš mejo njegove pravice. Pravice, kijih ima bližnji, so naravna meja našim pravicam. V tem oziru bi moralo tudi zakonodajstvo zabranjevati „svobodo“ v tekmovanju, obrestovanju itd.

— A: Na ta način mi vzame bližnji pravico, ki mi je vrojena.

— B: On je ne vzame, le omeji jo! Reka ne neha teči, ko ji postavijo meje in branove.

Loterijske številke.

12. avgusta

Dunaj 44 21 62 31 6
Gradec 7 34 50 33 36

„Krojaška zadruga“

Gosposka ulica

Postrežba strogo poštena!!

Priporoča svojo bogato zalogo
krojnega blaga za

poletni čas

Vzorci se pošiljajo na zahtevanje brezplačno.

Cene so stalne.

Rojaki!

kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“!

Podpisani priporočam častiti
duhovščini in slavnemu občin-
stvu v Gorici in na deželi svojo
prodajalno jestvin.

V zalogi imam kavo vseh vrst,
različne moke iz Jochmanno-
vega in Majdičevega mlina; da-
lje imam tudi razne tekočine
n. pr. francoski konjak, pristni
kranjski brinovec, domači tro-
pinovec, izvrsten rum itd., Ciril
Metodovo kavo, testenine Zni-
deršič Valenčič itd.

JOSIP KUTIN

Semeniška ulica hiš. št. 1.

Anton Breščak

Gorica, gosposka ulica št. 14,
(blizu lekarne Gironeoli).

Ima v zalogi vsakovrstno po-
hištvo za vsak stan. Oprava po
najmodernejših slogih, posebno za
spalne, jedilne in posetne sobe je po
nemškem slogu.

Bogata zaloga podob na platno
in šipo z različnimi okvirji. Belgijska
brušena ogledala vsake velikosti. Raz-
lično poništvo, kakor: toaletne mize,
različna obešala, preproge za okna
itd. Različne stolice z trsja in celu-
laida, posebno za jedilne sobe. Bla-
zine iz strune, afriške trave, z ži-
mami in platnom na izbiro ter razne
tapečarije. Reči, katere se ne naha-
jajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri
cenikov v najkrajšem času. — Daje
se tudi na obroke, bodisi tedenske
ali mesečne. — Pošilja se tudi izven
Gorice po železnici in parobrodih.

And. Fajt,

pekovski mojster, Gorica,
tekallčice Fr. Josipa št. 2 (lastna
hiša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinjšega, kakor na
nove maše in godove, kolače za
birmance in poroke itd. Vsa naro-
čila izvršuje točno in natančno po
želji naročnikov. Ima in prodaja
različne moke, fina peciva, fina
vina in likerje po umerni ceni. Za
Veliko noč posebno goriško pinco
in potice itd.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici
odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja
jubilne razstave na Dunaju l. 1898.
v Gorici na razstavi l. 1900 s zlate svetilje
izvršuje naročila vsakovrstnega peciva
tudi najfinjšega, za nove maše in godove
kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in na-
tančno po želji gospodov naročnikov. —
Priporoča se za nje svojim rojakom v
mestu in na deželi najljubšeje.

Št. 2215

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavil II. četrtletja, t. j. mesecev
aprila, maja in junija 1904

začne v ponedeljek dne 4. septembra 1905,
ter se bo nadaljevala naslednje četrtke
in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljalnice
in z njo združene hranilnice.

V Gorici, 3. avgusta 1905.

Jak. Šuligoj

urar c. kr. drž. železnice
Gosposka ulica št. 25

Priporoča svojo zalogo r. v-
novrstnih žepnih in stenskih ni-
halnih ur na zvon z donečim gla-
som za gostilne, kavarne, dvo-
rane itd. po jako nizkih cenah.
Vsako popravo izvrši hitro,
dobro in po ceni. Za vsako uro
1-letna garancija. Cenike razpo-
šilja brezplačno.

Nadalje priporoča šivalne
stroje najbolje vrste po tvorniških
cenah, a ne kakor posredovalci.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici št. 25,
v Gorici,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon,
Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo,
Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej
v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št.
0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljaveče
prve in druge vrste, namoč od 1/2 kila
in ob enega funta. Testenine iz tvornice
Znideršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zve-
plenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka
iz Majdičevega mlina v Kranju in z
Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

A. Krušič

trgovec in kroja-
ški mojster
Gorica, Corso Giu.
Verdi 33

Izdeluje vsakovrstne o-
bleke za vsaki stan in
sicer za civ., voj. in drž.
uradnike in duhovnike.

Za vse obleke je ved-
no v zalogi raznovr-
stno ravno kar došlo
sveže angleško in do-
mače blago za jesen-
sko sezono.

Ima zalogo gotovih
oblek in sukenj za
vsaki stan.

Vik. Toffoli

Velika zaloga oljkega olja
iz najugodnejših krajev.

v Gorici

via Teatro

20

Jedilno kr. 32

„ fine 36

„ fineje 40

„ boljše 44

dalmatinsko 48

istrijsansko 56

Corfu kr. 56

Bari „ 60

Lucca „ 70

Nizza „ 80

Najfineje gl. 1

Priporočam č. duhovščini in
cerkvenim oskrbnostvom.

Dijaški dom v Gorici pri J. Torošu nasproti slov. „Alojzijevišču“

v ulici proti Soškemu mostu št. 6.

Sprejmejo se učenci vsake starosti. Poduk doma. Tu so pripravi
prostori, spalnice, dvorana za učenje, jedilnica, dvorišče itd. Stariši naj
se oglasijo o pravem času.

Josip Toroš.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze),
cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne
okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano
međeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene
in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter
vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za
100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Najbolje stiskalnice za vino

Stiskalnica za vino.

in za MASLINE so stiskalnice „ERCOLE“
najnovejšega in izvrstnega sestava s pri-
strojem za dvostroki in trajni pritisk;
zajemena največa izraba, večja od vseh
drugih stiskalnic; najboljše automatične
škropilnice za trte patent.

„SYPHONIA“ koje delajo same,
brez obračanja.

Mlini za grozdje, vočje in masline. Robkalnice
z mastilom za grozdje. Plugi za vinograde,
sušnice za vočje, kakor tudi za vse proizvode
rastlinske, živalske in rudne. Hidraulične sti-
skalnice, stiskalnice za seno, slamo itd. za
ročno delo. Mlatilo za pšenico, čistilo za žito,
pr birolo mečkalo za krmo in mlini zabrašju, ročni in razne veli-
kosti, plugi, ter vseh drugih gospodarskih strojev.

Izdelujejo in popravljajo z jamstvom kot poseb-
nost najnovejše, izborne, obistinite, pripoznate
najbolje in odlikovane tvrdka

PH. MAYFARTH IN DR.

gospodarskih in vinarskih strojev, na Dunaju, Taborstrasse št. 71.
Odlikovani v vseh državah sveta z več kot 530 zlatih, srebrnih in počastnih kolaju.
Iustrovani ceniki in mnogobrojna izpričevala pohvalna. Prekupei in zastopniki dobro došli